

N:o 36.

Af Herr Samzelius: angående förtydligande af gällande stadganden rörande kartering af fullmakter.

Uti gällande stämpelpappersförordning stadgas, att fullmakter, konstitorial och förordnanden, hvarigenom embeten, tjenster eller beställningar med verklig lön af Kongl. Maj:t tillsättas, böra förses med stämpel af 6 kronor samt dessutom till belopp, motsvarande en procent å hela lönen, när den utnämnde första gången tillträder befattningen med lön, men, vid befordran till högre lön, *blott å skilnaden mellan förra lönen och den, som erhålls.* Tillsättas embeten och tjenster af chefer, embetsverk m. fl. skall stämpelpappersafgift utgöras efter enahanda procentberäkning, men någon fix stämpelpappersafgift erlägges då icke.

Dessa stadganden voro utan tvifvel tillfyllestgörande för det allmännas rätt att erhålla stämpelafgift för hela lönebeloppet, så länge olika lönegrader för samma befattning icke förefunnos eller ålderstillägg å lön ej voro medgifna. Sedermera har dock ett annat förhållande inträdt. Genom tillämpning af förfatningen efter dess bokstaf har nemligen staten stundom gått miste om en del af ifrågavarande inkomst, hvilken i alla fall numera icke är synnerligen stor, sedan, på sätt bekant är, nästlidet års Riksdag medgaf en väsendtlig lindring i stämpelafgiften för fullmakter, nemligen från 5 till 1 procent å lönebeloppet, den fixa afgiften 6 kronor oberäknad, hvilken bibehållits till oförändradt belopp.

För att tydliggöra ämnet för min framställning må det tillåtas mig att anföra följande exempel. Aflöningen till första gradens tjenstemän å kameralsidan i några embetsverk utgör, förutom tillfälligt dyrtidstillägg, för närvarande 1,000 kronor till halfva antalet (de yngre) och 1,600 kronor till den andra hälften (de äldre inom graden) beräknadt för hvar

och en bland dem. Då den utnämnde första gången tillträder tjenst i denna grad erlägger han stämpelafgift för 1,000 kronors lön. Uppflytting till högre aflöning inom tjenstegraden sker på grund af ålder inom densamma, hvarvid hvarken utfärdas ny fullmakt eller någon tilläggsstämpel bilägges den redan utfärdade fullmakten, hvilken, enligt hvad Kongl. Maj:t vid flera olika tillfällen förklarat, medför rättighet att tillavancera högre löneformåner eller ålderstillägg inom graden, utan att ökad kartering erfordras. Vid befordran till högre tjenst, exempelvis från kammarskrifvare i högre lönegraden till kammarförvandt, för hvilken befattning lönen, dyrtidstillägg oberäknadt, utgör 2,200 kronor, skall stämpelpappersafgift erläggas för skilnaden mellan »förra lönen och den som erhålls». Förra lönen (den lön tjenstemannen i följd af sin befordran lemnar) utgör i förevarande fall 1,600 kronor och den lön, som erhålls, uppgår till 2,200 kronor. Således skulle, med strängt fasthållande vid författningens bokstaf, kartering ega rum för blott 600 kronor. Det synes mig dock uppenbart, att, då hela lönen i det fall, hvarom här är fråga, uppgår till 2,200 kronor och karta förut erlagts för endast 1,000 kronor, karteringen rätteligen borde ega rum å 1,200 kronor, i stället för på 600 kronor, helst någon del af lönen icke är befriad från dylik afgift.

Flera dylika exempel från högre aflöningsgrader med ålderstillägg eller olika aflöning inom samma tjenstegrad skulle kunna anföras, men det redan andragna torde göra tillfyllest för att visa det författningens nuvarande ordalydelse icke står i full öfverensstämmelse med dess andemening, som synes vara att stämpelpappersafgift skall utgöras för hela löneinkomsten, för så vidt sådan afgift icke redan derför blifvit erlagd. Och då jag försport, att berörda stadgande blifvit hos olika myndigheter olika tillämpadt samt att den strängare och, såsom mig synes, riktiga tillämpningen af stadgandet väckt missnöje hos dem, som nödgats erlägga stämpelpappersafgift till högre belopp, än som under samma förhållanden hos andra myndigheter affordrats deras vederlikar, får jag, på det statsverket under alla förhållanden må till fullo utbekoinma sin rätt i förevarande hänseende, vördsamt föreslå:

det Riksdagen må besluta, att, uti den kungörelse an-
gående stämpelpappersafgiften, som kommer att utfärdas, skall, med bibehållande i öfrigt af nu gällande
stadganden rörande kartering af fullmakter m. m., in-
föras föreskrift derom, att, vid befordringar till högre
lön, stämpelpappersafgift skall erläggas å skilnaden,
mellan

mellan det lönebelopp, hvarför dylik afgift förut blifvit behörigen erlagd, och den lön, som erhålls.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålls ödmjukligen.

Stockholm den 29 Januari 1876.

Per Samzelius.

N:o 37.

Af Herr von Geyer: Om tillsättande af bataljonshästläkarebefattningar m. m.

Genom den sistlidet är fastställda regleringen af lönerna för arméns embets- och tjänstemän skedde en högst betydlig reduktion af hästläkarebeställningarne. De i gamla staterna uppförda sqvadronshästläkarne återfinnas icke i de nya lönestaterna, hvilka ej upptaga flera hästläkarebefattningar än en regementshästläkare vid hvarje kavalleriregemente. Vid sådant förhållande, och då i sammanhang med löne-regleringen för armén, sqvadronshofslagare-beställningar, som icke förut funnos, blifvit inrättade, hafva de nya lönestaterna, för hvad angår hästläkarne, icke kunnat tydas på annat sätt än att sqadronshästläkarebefattningarna borde i mån af nuvarande innehafvares afgang utbytas emot hofslagare, och att under tiden sqvadronshästläkaren så länge han tjenar finge åtnjuta de för en hofslagare bestämda löneformåner.

Det torde med fog kunna påstås att antalet hästläkare vid kavalleriet hittills varit större än behofvet kräfver; men att minska detta antal till den grad som skett genom löneregleringen sistlidet år, går san-